

РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. Пещера, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, I ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Атанаска Ст. Павлова-
Стоименова

при участието на секретаря Евгения Сл. Млячкова
като разгледа докладваното от Атанаска Ст. Павлова-Стоименова
Гражданско дело № 20215240100721 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от „Д. Е. В. Г ЕООД, ЕИК: 2 със седалище и адрес на управление: гр. П, ул. „Г" №21. представлявано от управителя Кр. Ил. Д., чрез: адв. С.Г. Й. от АК - П, с адрес за връчване на съобщения и призовки: гр. П, ул. „Й Г" 15А. ет. 3. офис 5. ел. поща: У срещу: „Б. Т" ООД, ЕИК: 2, със седалище и адрес на управление: гр. Пещера, ул. „М Т" №16А, представлявано от управителя Д. В. Б. с основание: чл. 422 във вр. чл. 415 ал. 1 от ГПК.

Твърди ищецът, че „Д. Е. В. Г ЕООД, ЕИК: 2 е компания за вътрешни и международни превози с дългогодишна история. С ответника „Б. Т" ООД, ЕИК: 2 създават търговски взаимоотношения, като ищецът приема и доставя стока, а ответникът възлага транспорта.

Със Заявка-договор за транспорт 0015/18.05.2020г., ответникът възлага на „Д. Е. В. Г ЕООД, ЕИК: 2 да изпрати на 22.05.2020г. в гр. Своге, ул. „Република" 1 между 10:00-10:15 часа шофьор, който да натовари стока, която да бъде транспортирана до Великобритания на посоченият в заявката адрес, като шофьорът трябва да има необходимото оборудване за консервиране на стоката по време на превоза. Горните две условия по договорът са изпълнени, както и стоката е доставена до крайната точка във Великобритания, видно от ЧМР, твърди и че видно от разписката на 02.06 стоката е приета без забележки.

Междувременно ищецът издава Фактура №146/29.05.2020г, за извършеният транспорт на стойност 5 691.47лв. с ДДС. Горепосаната

фактура е падежирала на 12.06.2020г, съгласно добрите търговски практики и търговският закон при неуговорен конкретен срок за плащане, същият е 14 дни, като след изтичането им не са постъпвали никакви плащания по същата.

Това довело до многократни разговори с цел извънсъдебно уреждане на взаимоотношенията между дружествата, които водят до обещание за плащане от страна на длъжника, но в крайна сметка не дават резултат. Поради тази причина били принудени да подадат заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, като образували ч.г.д. №430/2021 г. по описа на Районен съд - Пещера. Издадена била Заповед за изпълнение за сумите - 6 156.27лв. /шест хиляди сто петдесет и шест лева и двадесет и седем стотинки/, представляващи 5 691.47лв. /пет хиляди шестстотин деветдесет и един лева и четиридесет и седем стотинки/ - главница и 464.80 лв. /четиристотин шейсет и четири лева и осемдесет стотинки/ - законна лихва върху главницата за периода от 12.06.2020г, до 01.04.2021г., законната лихва от подаване на заявлението до окончателното изплащане.

Съобщението, ведно с описаната заповед за изпълнение, видно от документите по делото е връчено на длъжника, който от своя страна подава възражение срещу заповедта с мотивите, че транспортът не е изпълнен съгласно договора и е налице неизпълнение.

Излага твърдения, че възражението е неоснователно и немотивирано.

В изпълнение на указанията подават настоящия иск.

Молят да се постанови Решение, с което да бъде признато за установено, че „Б. Т" ООД, ЕИК: 2 дължи на „Д. Е. В. Г ЕООД, ЕИК: 2 сумата от 6 156.27лв. /шест хиляди сто петдесет и шест лева и двадесет и седем стотинки/, представляващи 5 691.47лв. /пет хиляди шестстотин деветдесет и един лева и четиридесет и седем стотинки/ - главница и 464.80 лв. /четиристотин шейсет и четири лева и осемдесет стотинки/ - законна лихва върху главницата за периода от 12.06.2020г. до 01.04.2021г. , ведно със законната лихва и разноски.

В срока за отговор не е постъпил такъв от ответника по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за изпълнение на парично задължение № 28/29.04.2021 г. по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.г.р.д.№430/2021 г., е разпоредено длъжникът Б. Т ООД ЕИК: 2 ***** представляван(а,о) от Законен представител Д. В. Б. да заплати на Кредитора ДД В Г ЕООД ЕИК: 2 ***** чрез Пълномощник Ст. Г. Й. сумата 6 156,27 /шест хиляди сто петдесет и шест лева и 27 стотинки/ за Главница в размер на 5 691,47 BGN /пет хиляди шестстотин деветдесет и един лева и 47 стотинки/, ведно със сумата от 464,80 BGN /четиристотин шестдесет и четири лева и 80 стотинки/ , представляваща законна лихва от 12.06.2020 г. до 01.04.2021 г. , ведно със

законната лихва от 09.04.2021 г. до изплащане на вземането, както и разноски.

Постъпило е възражение в срока по чл. 414 от ГПК.

Искът е предявен в преклузивния едномесечен срок, поради което е допустим и подлежи на разглеждане по същество.

По делото е приета заявка- договор за транспорт, копие от фактура № 146/29.05.2020г., международна товарителница ведно с превод на български език, се установява, че между страните са възникнали договорни отношения по повод извършване на превоз на товар от Република България до Кралство Великобритания. Възникналите договорни отношения не се оспорват от страните.

От приетата по делото международна товарителница се ,установява че товарът е **получен на получателя на 27.05.2020г.** във Великобритания на посочения в товарителницата краен адрес, но е отказан, поради влезли незаконно имигранти.

Установява се и от приетите по делото обратна разписка за доставяне на CMR и фактура, същите са получени от ответника на дата 02.06.2020г.

От приетата по делото съдебно счетоводна експертиза, се установява, че фактурата е осчетоводена от ответното дружество по сметка – разходи за външни услуги, не са извършени плащания по тази фактура, но е начислено ДДС и е включена в дневник на покупки, включена е в подадена справка декларация по ЗДДС за месец май на 2020 година.

Експертизата е приета като неоспорена от страните.

Между страните няма спор, че сумата не е платена.

Ответникът прави възражение, че не е заплатено, тъй като доставката е отказана.

По делото не се твърди да има цялостната или частична липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ, както и за забавата при доставянето ѝ. Не се твърди и стоката да е съхраняване при различна температура от договорената. Не се твърди каквото и да било нарушаване целостта на товара, неговата липса или забавено доставяне.

Единствено е посочено – „влизане на незаконни имигранти“.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, от правна страна настоящият състав приема следното:

Съдът е сезиран с иск по чл. 422 от ГПК във вр. чл. чл. 372, ал. 1 ТЗ вр. чл. 379 ТЗ и чл. 49 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/.

Съгласно чл. 67 от ЗАВП превозвачът отговаря за пълната или частичната липса или повреда на товара от момента на приемането му за превоз до получаването му, както и за забава при доставянето му.

Случая касае извършването на превоз на стоки от България до Великобритания, поради което на основание чл. 1, пар. 1 от Конвенцията за

договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) е приложима с приоритетно действие Конвенцията, като за неуредените в нея въпроси се прилагат правилата на вътрешното право – в този смисъл решение № 143/12.05.2016 г. по т. д. № 1234/2014, ВКС, II т. о.

Съгласно чл. 4 от Конвенцията CMR, договорът за превоз се установява с товарителница. Съгласно чл. 9, пар. 1 от Конвенцията CMR, товарителницата удостоверява, до доказване на противното, условията на договора и получаването на стоката от превозвача. В случая договор за превоз съществува и е приложен по делото. Съгласно условията на товарителницата, изпращач е бил "М П" ЕООД –гр. София" ООД, получател - английско дружество "ММ, и превозвач – "д в г" ООД.

Не се спори, че превозът на стоки е бил извършен от ищеца. Ответникът не е оспорил и подписите в товарителницата. Приложима е нормата на чл. 372 от ТЗ, в заявката договор е предвидено, че се плаща 2500 евро без ДДС, ведно с 3 % скonto при представяне на чисто ЧМР оригинал и фактура. В случая ищецът претендира сумата без скonto.

Тоест уговорката между дружествата е била не товародателят да заплаща възнаграждението, а спедиторът- ответник. В процесния случай обаче получателят е приел товара, но го е отказал, като обстоятелствата, поради което е била отказана стоката са ирелевантни в настоящия процес и не касаят превозвача. Съгласно чл. 15, пар. 1 от Конвенцията CMR, когато, след пристигане на стоката в местополучаването, се появят пречки за предаване, превозвачът иска нареждания от изпращача. Ако получателят откаже стоката, изпращачът има право да се разпорежда с последната, без да е необходимо да представи първия екземпляр от товарителницата. В случая ищецът е следвало след отказа на получателя да поиска указания от ответника, които да впише в графа 13 от товарителницата "Указания на изпращача". По делото няма твърдения от страна на ищеца да е поискал и получил указания от ответника, а такива не се установяват и в представената по делото товарителница. Въпреки това, с подпис и печат в графа 24 от товарителницата е посочено "Стоките получени".

Наред с горното превозвачът отговаря само ако е бил уведомен за повредите не по-късно от един месец от получаването – чл.373 ал.5 от ТЗ.

В настоящия случай липсват данни за подобно уведомяване, липсват данни и за повреди. Наред с това съгласно чл. 378 от ТЗ искът за вреди по договора за превоз се погасява с едногодишна давност, чийто срок започва да тече за товари - от деня, в който са предадени на получателя, а когато не са предадени - от деня, в който е трябвало да му бъдат предадени. Няма данни за предявяване на подобен иск, нито за прихващане.

Установява се и че фактурата и CMR са изпратени на ответника. В тази връзка следва да се посочи, че ответникът е приел извършените действия от превозвача.

Дължимостта на претенцията произлиза от облигационното отношение

между страните, а фактурата в настоящия случай представлява доказателство за съществуването му, като се установено по делото, че е осчетоводявана от ответника (съгласно заключението на приетата по делото ССЧЕ. В тази връзка при наличие на осчетоводяване от страна на ответника, индиция за приемане на изпълнението, то същият дължи плащане. Още повече и че в самата заявка – договор, е предвидено, че се плаща навло в размер на 2500 евро без ДДС, платимо с 3% скonto при представяне на чисто ЧМР оригинал и фактура.

В този смисъл е и практиката по чл. 290 от ГПК- Решение №34/27.04.2016 по т.д.№516/2015 ВКС,1-во т.о.,относно решения въпрос- „*осчетоводяване на фактура представлява извънсъдебно признание на парично задължение и доказателство за неговото неизпълнение.*“

Предвид на което искът се явява доказан, поради което следва да бъде уважен.

По разноските:

С оглед изхода на спора на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК следва ответната страна да бъде осъдена да заплати на ищеца сторените разноски в заповедното производство в размер на 663,13 лв., и сторените разноски в исковото производство в размер на 1146,83 лв. съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Б. Т“ ООД, ЕИК: 2, със седалище и адрес на управление в гр. Пещера, ул.“М Т“№ 16А, представлявано от управителя Д. В. Б., дължи на „Д. Е. В. Г ЕООД, ЕИК: 2, със седалище и адрес на управление в гр. П, ул.“Г“ №21, представлявано от управителя Кр. Ил. Д., сумата от 6 156.27лв. /шест хиляди сто петдесет и шест лева и двадесет и седем стотинки/, от които сумата от 5 691.47лв. /пет хиляди шестстотин деветдесет и един лева и четиридесет и седем стотинки/ представляващи главница и сумата от 464.80 лв. /четиристотин шейсет и четири лева и осемдесет стотинки/, представляваща законна лихва върху главницата за периода от 12.06.2020г. до 01.04.2021г, ведно със законната лихва върху главницата от 09.04.2021г. до окончателното плащане, за която сума е издадена Заповед № 28/29.04.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№430/2021 г. по описа на Районен съд Пещера.

ОСЪЖДА „Б. Т“ ООД, ЕИК: 2, със седалище и адрес на управление в гр. Пещера, ул.“М Т“№ 16А, представлявано от управителя Д. В. Б., **ДА ЗАПЛАТИ** на „Д. Е. В. Г ЕООД, ЕИК: 2, със седалище и адрес на управление в гр. П, ул.“Г“ №21, представлявано от управителя Кр. Ил. Д., сторените

разноски в заповедното производство в размер на 663,13 лв., и сторените разноски в исковото производство в размер на 1146,83 лв.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Окръжен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____